

عنوان مقاله:

گفتمان سوره مریم، زن در تعامل با عرف و عفاف

محل انتشار:

فصلنامه فلسفه دین، دوره 10، شماره 3 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

علی رضا محمدرضایی - استادیار پردیس فارابی دانشگاه تهران

فاطمه اکبری زاده - دانشجوی دکتری دانشگاه تربیت مدرس تهران

خلاصه مقاله:

گفتمان آیات قرآن کریم با چینش دقیق دال ها، تالیف بی نظیر عبارت ها و در نتیجه، عمق مدلول ها سبب شده مفسران گوناگون بنا به توان علمی و رویکرد عقیدتی خود، تفسیرهای گوناگونی از آیات ارائه دهند که البته فقط خوانش درستی (تفسیری) پذیرفتنی است که مطابق با روح هدایتگر قرآن صورت گیرد. این نوشتار در نظر دارد با روش توصیفی-تحلیلی، به تحلیل گفتمان آیات نخست (۱۶-۳۲) سوره مریم بپردازد که به شخصیت حضرت مریم (س) در تعامل با عرف و عفاف توجه دارد. این مقاله صورت های زبانی و سطوح گوناگون معانی، بافت موقعیتی و سیاق آیات را بررسی می کند و ضمن تاکید بر پیوند تنگاتنگ آیات از لحاظ ساختار متنی می کوشد با بهره از الگوهای تحلیل گفتمان، با استناد به خود آیات و گفتمان مطرح در آنها، به بازکاوی مفاهیم قرآنی بپردازد. این بررسی روشن می سازد سازواره های زبانی این دسته از آیات در عین انسجام ساختاری و موضوعی، براساس فراکارکرد اندیشگانی و بینافردی پایه ریزی شده اند. گفتمان مریم (س) جهت تحقق کنش ایمانی وی در تعامل با عرف و تاکید بر اهمیت حفظ عفاف شکل گرفته است. در گفتمان این بانوی نمونه، عفت و تعامل با عرف محور انسجام بخش عام و سازنده صورت های زبانی و جهت دهنده کنش های گفتاری آیات محسوب می شوند.

کلمات کلیدی:

تحلیل گفتمان، عرف، عفاف، قرآن، مریم (س)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1741253>

